

Uitwerking jaarthema Leeftocht - materialen advent en Kerstmis (bu)so

Inhoud

1	Ingaan op het appel van anderen	2
1.1	Een tocht met een missie (1)	2
1.2	Een tocht met een missie (2)	2
1.3	Wie geeft jou vleugels?.....	3
1.4	Link met de Advent	3
1.5	De warmste week	4
1.5.1	Welzijnszorg	4
1.5.2	Femi Kuti and the positive force.....	4
1.5.3	Bezinningstekst	4
2	Waakzaam onderweg zijn	4
2.1	Horizontaal en verticaal onderweg (1)	5
2.2	Horizontaal en verticaal onderweg (2)	5
2.3	Ben ook jij verticaal en horizontaal onderweg?	6
2.4	Link met de Advent	6
2.5	Bezinningstekst	7
3	Volmondig 'ja' zeggen	8
3.1	Volmondig 'ja' (1).....	8
3.2	Volmondig 'ja' (2).....	9
3.3	Wat als jij voor een keuze staat?	9
3.4	Link met de Advent	9
3.5	Bezinningstekst	9
4	Hoop, vreugde en blijdschap	11
4.1	Eind goed al goed (1)	11
4.2	Eind goed al goed (2)	11
4.3	Elke einde een nieuw begin	12
4.4	PEP-talk voor jou.....	12
4.5	De vreugde van Kerst	13
4.6	Bezinningstekst	13

1 Ingaan op het appel van anderen

- Ga op weg! Je hoofd weet niet waar je voeten je hart brengen.
- Wat je zoekt, zoekt jou (Rumi)
- Alleen met je hart kun je goed zien. Het wezenlijke is onzichtbaar. (Antoine de Saint-Exupéry)
- Als je de berg opgaat, zij er vele wegen. Je kan ze niet allemaal tegelijk gaan.

1.1 Een tocht met een missie (1)

Op vraag van Abraham gaat de knecht op zoek naar een vrouw voor zijn zoon Isaak. De knecht twijfelt eraan of deze missie wel kan slagen: 'Misschien wil de vrouw niet met mijn meegaan'. Abraham stuurt een engel vooruit bij wijze van een verzekering voor het welslagen van de missie. De knecht laat zich overtuigen en gaat op pad met de belofte om de wens van Abraham te volbrengen.

“Abraham was intussen heel oud. Hij was rijk en gelukkig. Daar had de Heer voor gezorgd. Op een dag riep Abraham zijn oudste knecht, die de leiding had over zijn huis en zijn bezit. Abraham zei tegen hem: ‘Je moet me iets belangrijks beloven. Beloof het me, zo zeker als de Heer leeft, de God van hemel en aarde! Ik wil dat je een vrouw zoekt voor mijn zoon Isaak. Maar het mag geen vrouw uit Kanaän zijn, het land waar we nu wonen. Ga naar het land waar ik vandaan kom. Daar woont mijn familie. Beloof me dat je daar een vrouw voor mijn zoon zoekt.’ De knecht zei: ‘Misschien wil die vrouw niet met mij meegaan. Moet ik uw zoon dan naar het land brengen waar u vandaan komt?’ ‘Nee,’ zei Abraham. ‘Je mag mijn zoon absoluut niet naar dat land brengen. De Heer, de God van de hemel, wilde dat ik daar wegging. Hij haalde mij weg bij mijn familie en uit mijn geboorteland. Hij heeft me plechtig beloofd dat hij dit land, Kanaän, aan mijn nakomelingen zal geven. Daarom zal de Heer je helpen. Hij zal een engel vooruitsturen, zodat je daar zeker een vrouw voor mijn zoon zult vinden. Misschien wil de vrouw niet met je meegaan. Dan hoef je je niet langer aan je belofte te houden. Maar je mag mijn zoon absoluut niet naar dat land brengen.’ De knecht zei: ‘Dat beloof ik.’ Hij beloofde plechtig alles wat Abraham gevraagd had.” (Uit de Bijbel in Gewone Taal, © Nederlands Bijbelgenootschap 2014, p. 39-43)

1.2 Een tocht met een missie (2)

Sebastien De Fooz is de bezieler van de wandeltocht van Ieper over Sarajevo naar Istanbul. Het idee voor deze tocht werd geboren door een ontmoeting.

“Het gebeurt eind jaren '90. Ik rond mijn hogere studies af in Brussel. Ik schiet goed op met Martin, een jongen uit mijn richting. Op een dag zie ik dat het niet zo best gaat met hem. Hij vertrouwt me toe: ‘Mijn vader heeft een zelfmoordpoging ondernomen, maar hij heeft het overleefd’ (...) ‘Ik wil naar hem toe gaan’, zeg ik. De zin is uit mijn mond voor ik heb nagedacht over de gevolgen.” (Sebastien De Fooz, uit: ‘Een binnenweg naar Istanbul, Lannoo, 2014’)

1.3 Wie geeft jou vleugels?

Sebastien De Fooz schrijft over zijn pelgrimstocht: “Elk gezicht dat ik begroet op de landwegen, vertelt me een beetje meer over mezelf. Het is in die ontmoetingen dat ik rust en vervulling vind.” Engelen van mensen zijn overal, aan ons om ze te zien. Een echte ontmoeting raakt ons in het diepste van ons wezen, in ons heilige ruimte.

Abraham stuurt een engel vooruit. Zo benadrukt de verteller de bijzondere betekenis van de geplande ontmoeting in de heilsgeschiedenis. In het nieuwe testament lezen we ook dat het een engel was die aan Maria de boodschap overbrengt dat ze een zoon zal baren.

Deze engel met één vleugel staat op de binnenplaats van de abdij in Averbode. Ieder van ons is een engel met één vleugel. We kunnen pas vliegen als we elkaar omarmen.

- Welke ontmoeting vergeet je nooit, staat voor altijd in je geheugen gegrift?
- Wie geeft jou vleugels?
- Kunnen we een engel zijn voor elkaar? Of een ‘engelbewaarder’?

1.4 Link met de Advent

De knecht luistert aandachtig naar de nood van Abraham en gaat ermee aan de slag. Hij reageert hiermee op een nood of een vraag waar hij kan op antwoorden. Hij gaat in op het appel dat Abraham op hem doet.

Tijdens de Advent kijken christenen uit naar wat komen gaat: de verandering van de wereld door de liefde. Ze herinneren elkaar eraan dat die nieuwe wereld voorbereid moet worden. Advent is een tijd van waakzaamheid, van uitkijken naar het appel dat hiertoe op jou wordt gedaan.

- Waar voel jij een nood waar jij antwoord op kan geven?
- Hoe kwam je deze nood op het spoor?
- Op welke noden kan je geen antwoord geven?

1.5 De warmste week

De Warmste Week is de solidariteitsactie van VRT, die jaarlijks wordt georganiseerd in de week voor kerst, van 18 tot en met 24 december. Dit jaar vlammen we voor het centrale thema 'samen vlammen tegen eenzaamheid'.

1.5.1 Welzijnszorg

In de Advent zal Welzijnszorg onze hulp nodig hebben, om samen “de armoede weg te werken”. Een geschikte tijd om solidair te zijn met wie het moeilijk heeft en zich in te leven in de verwachtingen van mensen die uitkijken naar licht in hun donker leven.

1.5.2 Femi Kuti and the positive force

Femi Anikulapo Kuti (Londen, 16 juni 1962) is een muzikant uit Nigeria. Hij is de oudste zoon van de legendarische Fela Kuti, grondlegger van de Afrobeat. Femi voelt zich betrokken bij sociale en politieke misstanden. In deze clip komt dat heel duidelijk naar voor: [As We Struggle Everyday](#)

1.5.3 Bezinningstekst

Lieve God,
het is weeral zo'n dag:
goed begonnen,
op dreef gekomen,
maar mezelf en U
voorbij gelopen.
Maak mij waakzaam,
wakker, alert
voor elk moment
dat U er bent,
voor elke mens
in wie U aantreedt.
En leer mij te zien,
te horen, te zijn
wie U in mij wil zijn.
Bénédichte Lemmelijn

2 Waakzaam onderweg zijn

- Wie van de pelgrim de drager van een gebedsintentie maakt, doet hem een cadeau waar hij zich misschien niet bewust van is. Hij wordt een bewaarder van boodschappen van hoop die als bruggen hangen over valleien van lijden. (Sebastien De Fooz)
- Een schildpad weet meer van de wegen te vertellen dat een haas. (Kahlil Gibran)
- De moed hebben om tegemoet te treden wat op je weg komt, daar gaat het om (Teresa van Avila)

2.1 Horizontaal en verticaal onderweg (1)

De knecht ging op weg. Het was bijna avond toen hij dorstig aankwam aan een waterput. Daar hoopt hij het juiste meisje te vinden. Hij richt zich met zijn hoop tot God. Dan ziet hij het meisje. Hij verzamelt zijn moed en spreekt haar aan. Hij krijgt meteen de gewenste respons.

“De knecht ging op weg, met tien kamelen en met allerlei dure geschenken die Abraham hem meegegeven had. Hij ging naar het gebied van Aram-Naharaiim, naar de stad waar Nachor woonde, de broer van Abraham. Toen de knecht aankwam, stopte hij bij een waterput dicht bij de stad. Daar konden de kamelen water drinken. Het was bijna avond. Dan kwamen de vrouwen altijd water halen bij de put. Toen zei de knecht: ‘Heer, God van mijn meester Abraham. Wees goed voor mijn meester, en laat alles vandaag goed gaan. Ik sta nu bij de put. Straks komen de meisjes uit de stad water halen. Ik zou graag willen dat het volgende gebeurt. Ik zal straks aan één van die meisjes vragen of ik wat water uit haar waterkruik mag drinken. Zij moet dan zeggen: ‘Natuurlijk. Ik zal ook uw kamelen water geven.’ Als ze dat zegt, dan is zij de vrouw voor Isaak. Dan weet ik dat u die vrouw uitgekozen hebt. En dat u goed bent voor mijn meester. (...)Al die tijd stond de knecht naar haar te kijken. Hij zei niets. Hij vroeg zich af of zijn plan gelukt was en of de Heer dit meisje uitgekozen had. De kamelen hadden genoeg gedronken. De knecht haalde een prachtige gouden ring uit zijn bagage. Hij pakte ook twee zware gouden armbanden. ‘Vertel me eens,’ zei hij tegen Rebekka. ‘Wie is je vader? En zouden mijn mannen en ik vannacht bij jullie thuis kunnen slapen?’ ‘Mijn vader is Betuel,’ zei Rebekka. ‘Dat is de zoon van Milka en Nachor. U kunt wel bij ons slapen. We hebben genoeg ruimte. En voor de dieren is er genoeg te eten, en stro om op te liggen.’ Toen knielde de knecht voor de Heer. Hij zei: ‘Ik dank u, Heer, God van mijn meester Abraham. U hebt aan Abraham gedacht en u bent goed voor hem geweest. Want u hebt mij naar de familie van Abraham gebracht.’” (Uit de Bijbel in Gewone Taal, © Nederlands Bijbelgenootschap 2014)

2.2 Horizontaal en verticaal onderweg (2)

Sebastien raapt zijn moed bij elkaar en gaat de vader van Yves bezoeken. De deur van het ziekenhuis gaat meteen voor hem open. De vader van Yves praat zonder schroom over zichzelf.

“Enkele dagen later sta ik voor de beveiligde deur van de psychiatrische afdeling in een groot Brussels ziekenhuis. Wat zou ik wel kunnen zeggen tegen een man die net heeft geprobeerd om een einde te maken aan zijn leven? Wat heeft me ertoe gedreven hem te aan bezoeken? Ik verzamel mijn moed en bel aan: ‘Ik kom iemand bezoeken’. De deur gaat open en ik zie de uitgestrekte gangen. (...) Ik ga de kamer van Yves, de vader van mijn vriend, binnen. De man met de grote blauwe ogen lijkt niet verrast te zijn door mijn komst: ‘Martin heeft me verteld dat je zou komen. Zet je maar neer’. Ik neem plaats naast hem op het bed. Snel komen we tot de kern van de zaak.’” (Sebastien De Fooz, uit: ‘Een binnenweg naar Istanbul, Lannoo, 2014’)

2.3 Ben ook jij verticaal en horizontaal onderweg?

Het opschrift 'Festina Lente' betekent: 'haast je langzaam'. De pelgrim is zowel horizontaal als verticaal onderweg. Biddend stappend is hij heel dicht bij zichzelf maar met een open en alerte geest. Observaties komen nu echt binnen, ontmoetingen kunnen nu echt raken. Met zijn einddoel voor ogen haast hij zich, maar hij doet het langzaam. Al stappend laat hij het leven toe om in hem binnen te treden. We zouden ook kunnen zeggen: hij laat God toe, of: hij beleeft een moment van genade. Dan heeft de pelgrim omzeggens de tijd van zijn leven.

- Herken je het beeld van horizontaal en verticaal onderweg zijn in je leven?
- De pelgrim draagt soms ook intenties mee van thuisblijvers, of van mensen die hij onderweg ontmoet. En tegelijk dragen deze intenties van anderen de pelgrim tot aan zijn eindpunt. Hoe kan je deze wisselwerking begrijpen?
- Waar haal jij het vertrouwen/de moed als je een belangrijke stap moet zetten?
- God is aan het werk om de levens en harten van iedereen te bewegen, vorm te geven en te ontwikkelen. Akkoord? Wat kan dit concreet betekenen?
- Bid ook jij soms dat we de wensen van andere mensen uitkomen?

2.4 Link met de Advent

De mens is altijd onderweg. Uiteindelijk is hij op weg naar God. Al kunnen we God hier op aarde nooit echt bereiken, we blijven waakzaam voor de tekenen van zijn aanwezigheid. Uitkijken, alert zijn, waakzaam zijn, kan alleen als we niet vooruit snellen of ons compleet verliezen in dagelijkse bezigheden of in kopzorgen.

2.5 Bezinningstekst

Naar buiten geroepen

Ik trek mijn wandelschoenen aan
pak mijn rugzak
maak thee en brood klaar
neem afscheid
van thuis
van wat me lief is geworden
Ik ben bang
voor het onbekende
schrik terug voor de uitdaging
twijfel aan de weg
ik mis landkaarten
en wegwijzers
Zomaar
op pad gaan
op uw woord
de stad achter mij laten
bereid zijn
de weg met U te gaan
Angst
onmacht
wanhoop
en toch ook vertrouwen
een heel groot vertrouwen
en protest en overgave
Ik geef me aan U
ik ga met U
ik laat los en
hou me vast aan U
ik doe mee
en laat los
Ik ben bereid
omdat Gij me vasthoudt
Ik ben bereid
omdat Gij mij roept
(Anselm Grün)

3 Volmondig 'ja' zeggen

- Een pad ontstaat doordat men erover loopt. (zen wijsheid)
- 'Wat je geeft trekt een spoor dat jou verder brengt dan je stappen.' (François Cheng éd. Gallimard 2018)

3.1 Volmondig 'ja' (1)

Rebecca komt met een grote 'Ja' vooraleer er nog maar iets van een blinde date heeft plaatsgevonden. Vandaag zouden we dit minstens heel impulsief noemen. Ook Maria zei volmondig 'Ja' toen ze werd overvallen door een boodschap die ze niet had zien aankomen. 'Mij geschiede naar uw woord', zo vertelt Lucas (Lc 1,26- 38). Ongetrouwd moeder worden van God, daar zijn de gevolgen niet meteen van te overzien. Al was het haar misschien wel meteen duidelijk dat haar weg niet op rozen zou lopen. Maria en Rebekka kozen ervoor om het onverwachte te verwelkomen, om niet alles te willen controleren, niet alles in eigen handen te willen hebben. Beiden legden ze hun eigen ja-woord in het grote 'ja' van Jezus tot zijn Vader, het grote 'ja' van God.

"Toen vroeg de knecht: 'Wat denken jullie ervan? Kan mijn meester rekenen op jullie vriendschap en trouw? Anders moet ik verder zoeken.' Rebekka's broer Laban en haar vader Betuel zeiden: 'De Heer heeft het zo beslist. Wat moeten wij er nog van zeggen? Hier is Rebekka. Neem haar maar mee. Dan kan ze de vrouw worden van de zoon van uw meester. Dat is wat de Heer wil.' Toen de knecht van Abraham dat hoorde, knielde hij en dankte hij de Heer. Daarna pakte hij mooie kleren, en gouden en zilveren sieraden. Die gaf hij aan Rebekka. Ook aan haar moeder en haar broer gaf hij mooie cadeaus. De knecht en zijn mannen gingen eten en drinken. Daarna gingen ze slapen. De volgende ochtend zei de knecht: 'Nu wil ik graag teruggaan naar mijn meester.' Maar Laban en zijn moeder zeiden: 'Laat Rebekka nog een dag of tien bij ons blijven. Daarna mag ze met u meegaan.' Maar de knecht zei: 'Nee, houd me niet langer hier. De Heer heeft ervoor gezorgd dat mijn reis geslaagd is. Daarom wil ik nu terug naar mijn meester.' Toen zeiden ze: 'Laten we Rebekka roepen en aan haar vragen wat ze wil.' Ze riepen Rebekka. 'Wil je nu al met deze man meegaan?' vroegen ze. 'Ja,' zei Rebekka. Toen nam de familie afscheid van Rebekka en van Abrahams knecht en zijn mannen. De vrouw die vroeger voor Rebekka gezorgd had, ging ook mee. De familie wenste Rebekka geluk. Ze zeiden: 'Zusje, we hopen dat je kinderen krijgt en ontelbaar veel nakomelingen. En dat je nakomelingen sterker zullen zijn dan hun vijanden.' Rebekka en haar slavinnen gingen op hun kamelen zitten. Ze reden achter de knecht van Abraham aan. Zo ging de knecht op weg naar huis, met Rebekka." (Uit de Bijbel in Gewone Taal, © Nederlands Bijbelgenootschap 2014)

3.2 Volmondig 'ja' (2)

Sebastien zit op het bed van Yves die meteen begint te vertellen over zijn problemen thuis, op het werk en met zichzelf. Hij vertelt ook iets wat voor Sebastien een trigger is om hem een voorstel te doen. Op dit voorstel zegt Yves meteen volmondig 'ja'.

“Hij vertelt dat hij graag wandelt van de dag naar de nacht: ‘Omdat de nacht op mijn angsten lijkt.’ Ik geef hem lik op stuk: ‘En als we nu eens zouden vertrekken in het holst van de nacht, in een bos, om te wandelen naar het Oosten, waar de zon opkomt’. ‘Akkoord.’” (Sebastien De Fooz, uit: ‘Een binnenweg naar Istanbul, Lannoo 2014’)

3.3 Wat als jij voor een keuze staat?

We maken zoveel keuzes in ons leven, grote en kleine. Soms maken we er hele grote: dat zijn dan levenskeuzes. We willen de vrijheid om te kiezen. Dat lukt niet altijd even goed: soms gaan we koppig onze eigen weg, of we maken de meest comfortabele keuze waarbij we geen verantwoordelijkheid moeten nemen. Op alle kruispunten in je leven moet je noodgedwongen beslissen wat je gaat doen. Ga je naar links of naar rechts of blijf je rechtdoor gaan? Dan komen grote levensvragen naar boven, zoals: ‘Wat wil ik nu? Wie wil ik zijn? Wat wil ik doen? Waar geef ik tijd aan? Waar sta ik voor? Waar sta ik ergens in het leven?’

- Ben je ook een twijfelaar?
- Welke waarden vormen het kompas voor je leven?
- ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven.’ antwoordt Jezus in het evangelie van Johannes 14:6. Wat kan dit voor jou betekenen? Mag God je helpen de juiste levenskeuze te maken? Wijst ook Jezus je de weg?

3.4 Link met de Advent

Advent betekent letterlijk: ad-venire, wat op je toe-komt, zoals een avontuur. Advent is de tijd om onze fundamentele levenskeuzes te vernieuwen, zodat wij opnieuw gaan leven in grotere echtheid en eerlijkheid met onszelf.

3.5 Bezinningstekst

Voor sommige mensen komt een dag waarop zij het grote Ja of het grote Nee moeten zeggen. Het blijkt meteen wie het Ja in zich gereed heeft, en na het gezegd te hebben gaat hij verder in eer en in vertrouwen op zichzelf.

Wie weigerde heeft geen berouw. Werd het hem weer gevraagd, nogmaals zou hij nee zeggen. En toch richt dat nee - het juiste - hem ten gronde voor heel zijn leven.

Kavafis

(mogelijke betekenis: soms moet je, met spijt in het hart, 'nee' kunnen zeggen aan iemand die of op iets dat je geliefd is.)

Mensen van de weg

Altijd zijn we onderweg
van A naar B
of terug.

Heel gewone verplaatsingen
naar mensen uit vertrouwde kring.

Met de wagen,
met de fiets,
te voet.

Snel
of rustig.

Tijd om onderweg
te verwijlen bij onszelf
en bij andere
of gewoon

te genieten van de weg.

Heel moeilijke verplaatsingen
waarbij het moeite kost om de stap te zetten.

Bij ernstige ziekte,
bij meningsverschillen,
bij conflicten.

Schoorvoetend
of met vastberaden tred.
Met een mond vol woorden
of bij een luisterend oor.

Bij de terugkeer
teleurstelling
of opluchting.

Heel bijzondere verplaatsingen,
de pelgrimstochten van het zoeken naar onszelf.

In een sportprestatie,
in een nieuwe uitdaging,
op reis.

Ver weg of dicht bij huis
peilend naar de diepe verbondenheid
met het eigen ik,

met de ander
of de gans Andere.

Maar ook in gedachten
zijn we altijd onderweg.

Zelden blijven we
in het hier
en in het nu.

Zelden zijn we
helemaal aanwezig.

Wies Merckx

4 Hoop, vreugde en blijdschap

- Elke stap brengt je verder van huis, maar ook weer dichterbij.
- Er is geen weg naar het geluk, geluk is de weg.

Wij zijn niet alleen getuigen en deeltjes van het goddelijk licht, maar ook deeltjes van zijn bezieling. Indien je je onderwerpt aan Gods Geest zal Hij je leiden om de spranken te doen ontvlammen. (Sebastien De Fooz)

4.1 Eind goed al goed (1)

Rebekka gaat mee met de knecht naar het nieuwe land van Abraham. Ze laat haar hele familie achter. Op het einde van een lange dag stappen ziet ze een man aankomen. Haar lichaam reageert meteen: ze springt van haar kameel. Zou het Isaak zijn?

“Toen nam de familie afscheid van Rebekka en van Abrahams knecht en zijn mannen. De vrouw die vroeger voor Rebekka gezorgd had, ging ook mee. De familie wenste Rebekka geluk. Ze zeiden: ‘Zusje, we hopen dat je kinderen krijgt en ontelbaar veel nakomelingen. En dat je nakomelingen sterker zullen zijn dan hun vijanden.’ Rebekka en haar slavinnen gingen op hun kamelen zitten. Ze reden achter de knecht van Abraham aan. Zo ging de knecht op weg naar huis, met Rebekka. Intussen was Isaak bij de put Lachai-Roi geweest. En hij was weer terug in de Negevwoestijn. Daar woonde hij. Op een dag liep hij buiten in het veld. Hij was verdrietig omdat zijn moeder niet meer leefde. Het was al bijna avond. Toen hij opkeek, zag hij kamelen aankomen. Op dat moment keek ook Rebekka op. Ze zag Isaak en sprong snel van haar kameel. Ze vroeg aan de knecht: ‘Wie is die man die daar aankomt?’ De knecht zei: ‘Dat is Isaak, mijn meester.’ Toen deed Rebekka haar sluier voor haar gezicht. De knecht vertelde aan Isaak alles wat hij gedaan had. Isaak nam Rebekka mee naar de tent van Sara, zijn moeder. Rebekka werd zijn vrouw. Isaak ging veel van Rebekka houden. Daardoor was hij niet meer zo verdrietig over de dood van zijn moeder.” (Uit de Bijbel in Gewone Taal, © Nederlands Bijbelgenootschap 2014)

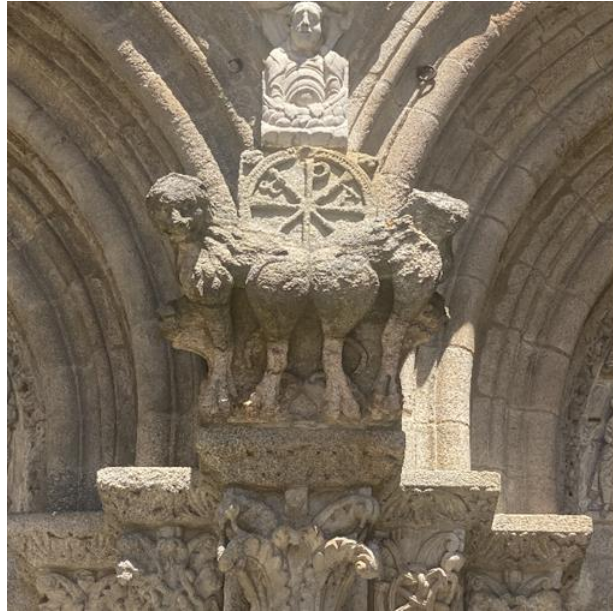
4.2 Eind goed al goed (2)

Sebastien en Yves wandelen een hele nacht door het Hallerbos, richting oosten. Ze praten niet zo veel. Ze luisteren naar de geluiden van de nacht en hoe die resoneren met hun eigen angsten en hoop. Dan komt eindelijk het ochtendgloren. En enkele ogenblikken later komt een stralende zon op.

“Enkele ogenblikken later, als we de rand van het bos naderen, komt de zon tevoorschijn. Ik draai me om. Yves huilt. Enkele uren eerder waren wij nog schimmen die rondredren in de nacht. Zijn gezicht straalt. Aan het eind van de nacht schittert het licht. De dood heeft geen toekomst meer.” (Sebastien De Fooz, uit: ‘Een binnenweg naar Istanbul, Lannoo, 2014’)

4.3 Elke einde een nieuw begin

Voor Rebekka is het einde van haar tocht in Kanaän een nieuw begin. Ook voor Sebastien en Yves komt de zon op na een lange tocht door de nacht. Ook voor een pelgrim brengt het eindpunt hoop. Want bij het einde van de tocht, staat de pelgrim aan het begin van een nieuw leven. In deze zin is het doel van de tocht niet het eindpunt. En het eindpunt ligt niet op de aankomst van de laatste stapdag. De pelgrim bereikt het eindpunt pas bij zijn thuiskomst waar hij een nieuw leven begint met wat de tocht hem heeft geleerd. Voor iedereen betekent dit iets anders maar het gaat altijd over gelukkig (proberen te) zijn en dat geluk delen. Over beslissingen maken met hoofd én hart.

Dit is een foto van het portaal van de kathedraal van Santiago. Deze staat op het bekende plein 'Praza das Praterias' waarop vele Pelgrims toestromen. Je ziet het christusmonogram: X= 'Chi' ('c') en P= 'rho' ('r'). Dit zijn de twee eerste letters van 'Christus'. Of de twee eerste letters van de Latijnse titel 'Christus Rex' (= 'Christus Koning'). Links en rechts bovenaan de X hangen de Griekse tekens alpha en omega. Dat zijn de eerste en de laatste letters van het Grieks alfabet. Ze verwijzen naar de woorden van Jezus: 'Ik ben de eerste en de laatste'. Je vindt deze letters ook soms op doopkaarsen. Op het portaal staan ze in omgekeerde volgorde: links (eerst) de omega en dan pas (rechts) de alpha. Hiermee wenkt het portaal de pelgrim: nu je op het einde (omega) van de tocht bent, sta je aan het begin van een nieuw (alpha) leven. Staat Jezus naast jou aan dit nieuwe beginpunt?

4.4 PEP-talk voor jou

Het jongetje uit [deze video](#) heeft geen pelgrimstocht nodig om te stralen, hoewel hij beseft dat geen enkel levenspad zonder hindernissen is.

4.5 De vreugde van Kerst

De vreugde spat van dit schilderij van Luc Blomme af. Maria en het kind stralen een gloed over alle omstaanders heen. Zelf over de deftige heren achterin, herken je ze? De dorre twijgen (van de 'stronk van Jesse') krijgen er weer groene blaadjes van. Luc Blomme schrijft zelf over dit beeld: "Het ware licht dat iedere mens verlicht kwam in de wereld. Centraal staat het Kind omgeven door licht. Iedereen kijkt ernaar, behalve het jongetje op de arm van zijn moeder. Het kijkt naar ons zo van: 'Ha, zijn jullie daar ook?' Zijn blik zorgt dat de toeschouwer ook deel mag uitmaken van het tafereel."

4.6 Bezinningstekst

Iedere stap is vrede.
De stralende zon is mijn hart.
Elke bloem beantwoordt mijn glimlach.
Hoe groen en fris is al wat groeit.
Hoe verkoelend de wind.
Elke stap, gezet in vrede, verandert de weg-zonder-einde
in een blijmoedig pad.
Thich nhat hanh